

Kolodvorska 13
1000 Ljubljana
Slovenija
T: +386 1 239 22 13
F: +386 1 239 22 16
E: info@kinodvor.org
www.kinodvor.org

Kinodvor.
Mestni kino.

Novi mulc Le Nouveau 11+

pedagoško gradivo

avtorica Živa Jurančič

kazalo

uvodna beseda.....	3
o filmu.....	3
filmografski podatki.....	3
vsebina	4
o avtorju	6
iz prve roke	6
zanimivosti.....	7

izhodišča za pogovor	8
»kulski« in »čudaški« mulci	8
novi mulci v razredu	9
prijateljstvo in občutek sprejetosti	10
smeh, traparije in norčevanje	12
prve simpatije in ljubezni.....	13

Kinodvor dovoljuje in spodbuja nadaljnjo uporabo gradiva v filmsko-vzgojne namene. Veseli bomo vaših odzivov, poročil o uporabi, konkretnih učnih priprav na film, predlogov in pripomb. Gradivo je oblikovano kot pomoč staršem ali strokovnim delavcem v vzgojno-izobraževalnih ustanovah. Za vse druge uporabe nam pošljite pisno prošnjo na kinobalon@kinodvor.org.

Kolofon | **Novi mulc** • Gradivo za učitelje in starše Kinobalon • Avtorica: Živa Jurančič • Uredila: Barbara Kelbl • Jezikovni pregled: Mojca Hudolin • Slikovno gradivo: Demiurg/arhiv Kinodvora • Izdal v elektronski obliki: Javni zavod Kinodvor, 2016

uvodna beseda

Film **Novi mulc** je najstniška komedija z vsemi obveznimi sestavinami: humorjem, norčevanjem, prismojenimi junaki, čudaškimi družčinami in trapastimi šalami. Ponuja iskriv in zabaven pogled na nerodnosti sklepanja novih prijateljstev in početje vsemogočih norčij, poleg tega pa nudi tudi odlično izhodišče za pogovor o številnih pomembnih vprašanjih in temah, s katerimi se srečujejo odraščajoči mladostniki v svojem vsakdanu – kako se znajti v novem okolju, kako premagati sramežljivost, kako biti to, kar si, in kako biti prijatelj, o medsebojni pomoči in odnosih v razredu, o našem odnosu do drugačnosti, o tanki meji med smešnim in smešenjem, o prvih ljubeznih.

o filmu

filmografski podatki

slovenski naslov **Novi mulc**

izvirni naslov **Le Nouveau**

država produkcije Francija

leto produkcije 2015

tehnični podatki DCP, barvni igrani film, 80 minut

jezik v francoščini s slovenskimi podnapisi

režija Rudi Rosenberg

scenarij Rudi Rosenberg

fotografija Nicolas Loir

montaža Julie Lena

igrajo Réphaël Ghrenassia, Joshua Raccah, Géraldine Martineau, Guillaume Cloud-Roussel, Johanna Lindstedt, Max Boubilil

producenta Eric Juhérian, Mathias Rubin

distribucija Demiurg

vsebina

Ni enostavno biti trinajstletnik, sramežljiv in za povrh še »novi mulc« na šoli. In vse to je Benoît, ki se je zaradi očetove službe preselil v Pariz. Na novi šoli mu še ni uspelo najti prijatelja. Med odmori tava po šolskem dvorišču in nerodno išče načine, kako pristopiti k skupinam vrstnikov. V spletu okoliščin se končno zaplete v pogovor s Charlesom, najpopularnejšim sošolcem, in njegovo družčino. Vse skupaj povabi k sebi domov, kjer pa si ga fantje pošteno privoščijo. Norčevanje se nadaljuje tudi naslednji dan, zato se mu izogibajo skorajda vsi na šoli. Z nadležnimi občutkom »novega mulca« pa se ne srečuje le Benoît. V razredu je nova tudi Johanna, ki je v Francijo prišla iz Švedske. Nova mulca hitro navežeta stike in se pričneta družiti v šoli in po pouku. Benoïtu Johanna postaja vedno bolj všeč, a ga kmalu čaka razočaranje, saj prikupno novo sošolko v svojo družbo povabi trapasti Charles. Johanna ga vabi, naj se jim pridruži, a Benoïtu to ne pride na misel. Spet se znajde brez prijateljev, ki bi si jih želel. V svojo družbo ga sprejmejo le še preostali posebneži v razredu: zborovski privrženec Constantin z zobnim aparatom in neumestnimi pripombami, Joshua s čudnim smislom za humor in seznami ljudi, ki jih ne mara, ter Aglaé, ki zaradi telesne okvare šepa.

Da bi si pridobil vsaj malo priljubljenosti med »običajnimi« vrstniki, Benoît posluša stričev nasvet. Za vikend, ko staršev ne bo doma, bo priredil mega žurko. V postelji pred spanjem vadi svoj govor – povabilo razredu, a je naslednji dan ves neroden in negotov ter skrajno »nekul«. Na zabavo tako razen čudaške družčine ne pride nihče. Tudi Johanna ne, ki je ravno ta vikend odpotovala s starši iz Pariza. Vse kaže, da bo zabava propadla, a večer se je pravzaprav šele začel. Nenavadna družčina se odlično ujame, vsaki neumni šali sledi še neumnejša in vse do jutra skupaj počnejo tisoč in eno traparijo: se šminkajo, obmetavajo s peno, pijejo mleko po cevki, oblečejo psa, plešejo, se norčujejo iz trapastih sošolcev, drug iz drugega in sami iz sebe. Predvsem pa so to, kar so – nasmejani in živahni najstniki, vsak zase s svojimi posebnostmi in skupaj povsem odštekani. Benoît ima končno prijatelje. Morda v razredu res niso popularni, vendar ga sprejemajo takšnega, kakršen je.

Zdaj mora osvojiti le še Johanno! Pri tem znova posluša stričev nasvet, naj dekle osvoji tako, da v njej z drugim dekletom vzbudi ljubosumje. Johanno skupaj z Joshuo in njegovo sestro povabi v kino, kjer se pretvarja, da sta si s prijateljevo sestro všeč. Načrt klavrno propade in Johanna zmenek zapusti z drugim fantom.

Medtem se v šoli ponovno napoveduje zabava, tokrat pri priljubljeni sošolki Astrid, kamor po vseh čudežih ne bo povabljen Charles, bo pa povabljen Benoît. Z njim se želi odpraviti tudi

Joshua, a se mu Benoît zlaže, da na zabavo ne gre. Joshua se na zabavo kljub temu odpravi, in ko ga na vratih ne želijo spustiti v stanovanje, se izgovori na povabilo svojega prijatelja. Benoît je že tam, navezuje stike z novimi vrstniki, se pogovarja in skuša biti čim bolj kul. Joshua bi ga pri tem zgolj oviral, zato prijatelja ignorira. Dokler Joshua ne izvede povsem neprimerne šale, ko obraz ene izmed deklet potisne v rojstnodnevno torto. Dekleta so ogorčena in ga želijo vreči iz stanovanja, takrat pa se Benoît zavzame zanj in na njegovo prigovarjanje mu dovolijo, da svojo mamo počaka v kuhinji. Benoît je žal prijatelja in se mu čez čas kljub izbrani družbi na zabavi pridruži v kuhinji. Prijatelja si ustvarita svojevrstno zabavo z brezalkoholnim pivom in kondomi ter poskrbita za pravi škandal, zaradi katerega morata zabavo na koncu zapustiti oba. A tokrat jima je povsem vseeno! Benoît dokončno spozna, da se mu ni treba pretvarjati, da je nekdo drug, in da ne potrebuje potrditve popularnih vrstnikov. Zakaj le, ko pa se najbolj kul počuti v družbi svojih čudaških prijateljev. S tem spoznanjem končno zbere pogum in Johanni prizna, da mu je všeč. Johanna pa ne želi biti zaljubljena, Benoît si želi le za prijatelja. Benoît je ponovno razočaran, a tokrat s prijatelji, ki mu stojijo ob strani. Vsi skupaj ustanovijo prav poseben pevski zbor neubranih. Morda pa Benoît tam že čaka nova simpatija?

o avtorju

Rudi Rosenberg (1979) je v svet filma vstopil kot mlad igralec že pri štirinajstih. Svojo filmsko pot je nadaljeval kot študent režije na mednarodni šoli za film in televizijo – EICAR v Parizu. Do zdaj je posnel tri kratke filme, med njimi leta 2010 tudi **Aglaée**, ki je bil umeščen na več kot 20 mednarodnih festivalov in je prejel 15 nagrad. **Novi mulc** je njegov prvi celovečerni film.

iz prve roke

»Ta zgodba je bila vedno v meni, tudi zato, ker sem bil nekoč sam novi mulc na šoli in sem imel težave z vključevanjem v družbo zaradi sramežljivosti. Verjetno pa se je vsak od nas vsaj enkrat v življenju že znašel v vlogi novega mulca.«

»Moj spomin na najstniška leta je spomin na moje prijatelje in početje popolnih bedarij. Moj prijatelj iz otroštva je pravzaprav Max Boubil, ki v filmu igra vlogo strica. Pri njem doma, živel je nad frizerskim salonom, sva si krajšala čas z metanjem kokakole skozi okno, potegavščinami po telefonu, pleskanjem sten njegove sobe z juho. Ves film je zgrajen na teh vzgibih. Želel sem prikazati mlade, ki se ob početju trapastih stvari zabavajo, in tako v dogajanje naravno umestiti zgodbo o njihovem prijateljstvu.«

*»Veliko je filmov o oblikovanih družčinah mladih, ki so že prijatelji. S filmom **Novi mulc** pa sem želel prikazati čas tik pred tem in se osredotočiti na vzpostavljanje skupine, na njen nastanek. Mislim, da je v tem obdobju življenja nekaj lepega: ne da bi se poznali, lahko v sekundi postanemo prijatelji, to prijateljstvo pa lahko traja en teden ali do konca življenja. Rojstvo in izguba prijateljstva sta v teh letih zelo intenzivna. ... Sklepanje prijateljstev v odraslosti je prav tako lepo, vendar je bolj zavestno in manj spontano.«*

»Zanimal me je prav četrti letnik (op. v našem šolskem sistemu 8. razred). To je prehodno leto, v katerem so kontrasti med zrelostjo učencev najbolj opazni. Kljub enaki starosti v tem letu nismo vsi v istem čolnu: nekateri so še očitno otroci, ki sesajo svoj palec in nosijo šolske torbice, medtem ko so drugi že postali najstniki, kadijo, prirejajo zabave in hodijo s puncami. Soočenje teh dveh svetov mi je ponudilo izvrstno prizorišče za komedijo.«

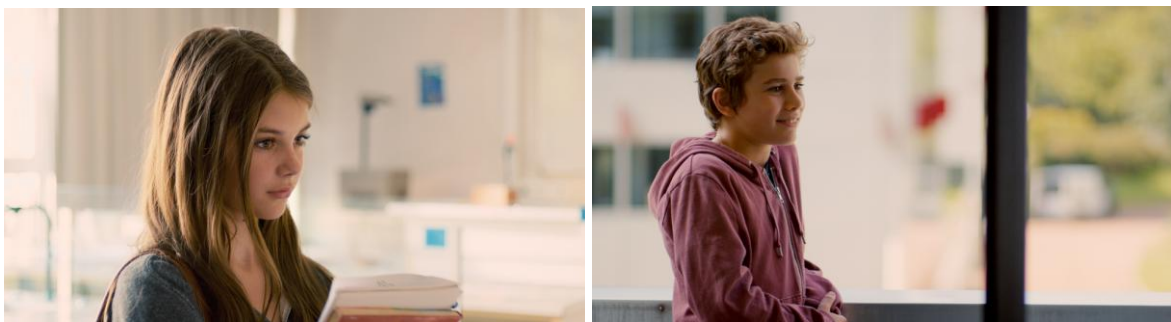
»Podlaga za zgodbo je bila misel, da se resnična zmaga skriva v osvobajanju samega sebe izpod pogleda drugih ljudi.«

- Rudi Rosenberg, režiser

zanimivosti

Vsi igralci v filmu, z izjemo Maxa Boubila, ki igra strica, so bili naturščiki. Iskanje igralcev je bilo osrednjega pomena v pripravah na snemanje filma in je trajalo skoraj deset mesecev.

Režiser Rudi Rosenberg je pri tem sodeloval z več kot tridesetimi sodelavci v Franciji, Belgiji in na Švedskem ter srečal več kot 5000 mladih. Ves čas je vztrajal pri preizkušanju najslabših učencev, tistih, ki so pogosto na robu družbe, marginalizirani in izključeni. Iskal je mlade, ki radi norijo in se smeji, ki so radi trapasti. Sam pravi, da mu je to tudi uspelo, a je bilo snemanje filma zato na trenutke tudi naporno.

izhodišča za pogovor

Preden po ogledu filma spregovorimo o različnih temah, ki jih film odpira, povprašajmo mlade o njihovih prvih vtisih. Kakšen se jim je zdel film? So se ob ogledu zabavali? Kateri deli so jim bili smešni in zakaj? So bili določeni prizori tudi resnejši, morda žalostni? Kateri? Bi film opredelili kot komedijo? Zakaj? Kakšni so se jim zdeli zgodba in liki? Bi se podobna zgodba lahko odvila tudi v njihovem razredu oziroma šoli? So jim liki podobni? Zakaj da in zakaj ne?

»kulski« in »čudaški« mulci

Benoît, Joshua (v filmu ga kličejo Ducobu, kar pomeni »bajsi«, po znanem stripovskem liku), Constantin in Aglaé so med seboj zelo različni, vsem pa je skupno, da v razredu veljajo za čudaške. Kakšni so? Katere so njihove ključne značilnosti? Za vsakega izmed njih poiščite prizor v filmu, v katerem njegove oziroma njene značilnosti pridejo najbolj do izraza.

Razmislite, kaj jih dela posebne in drugačne od ostalih. So res tako zelo drugačni od ostalih vrstnikov? Zakaj da in zakaj ne?

Spomnimo se nekaj prizorov iz filma: obiska Charlesove družčine pri Benoïtu doma, kjer si ga fantje privoščijo z nesramno šalo, in zabave pri Astrid, kjer se Benoît trudi navezati stike s »kulskimi« sošolci, pri tem pa ignorira Joshuo. Spomnimo se tudi Benoïtve zabave, kjer se čudaška družčina sproščeno zabava in skupaj počne nešteto traparij. V katerih prizorih je Benoît to, kar je, in v katerih se trudi ugajati drugim? V katerih prizorih se bolje počuti? Takrat, ko se trudi biti »kul« in se družiti s »kul« vrstniki, ali takrat, ko je v družbi, v kateri je lahko to, kar v resnici je?

Najpopularnejši v razredu je Charles, ki se neprestano norčuje iz vseh okoli sebe. S svojimi glasnimi, pogosto nesramnimi in že žaljivimi izjavami pridobiva pozornost okolice, pri tem pa se ne ozira na občutke drugih. Mlade povprašajmo, kako so doživeli njegovo vedenje. Pri tem se spomnimo na nekaj prizorov iz filma: obiska pri Benoïtu, predsedniških volitev, dogajanja v računalniški učilnici, pouka pri zemljepisu. Kako se Charles v teh prizorih vede do sošolk in sošolcev v razredu? Kaj pa do učiteljev? Kako razred in učitelji ravna ob njegovem vedenju? Se kdo upre ali zavzame za tistega, ki so mu žaljivke namenjene?

Kako to, da Charles v razredu uživa takšno priljubljenost? Ga res vsi v razredu sprejemajo? Zakaj s svojo družčino ni povabljen na zabavo k Astrid?

Zakaj se, po vašem mnenju, Charles tako vede? Ali tudi sami poznate koga, ki je pogosto žaljiv in zaničevalen do drugih? Kako v takih primerih ravnate?

Žaljiv in zbadljiv pa ni le Charles. V nekaj prizorih se podobno vedeta tudi Benoît in Joshua. Se mladi spomnijo teh prizorov? Na primer prizora na šolskem hodniku, kjer se Joshua norčuje iz Charlesa, ker ni povabljen na zabavo k Astrid, ali ravnanje Benoîta v kinu, ko se na zmenku z Johanno pretvarja, da mu je vseč prijateljeva sestra. Je norčevanje Joshue kaj drugačno od Charlesovega? Zakaj? Kako pa so ravnanje Benoîta v kinu doživeli mladi? Bi morala Joshua in Benoît po njihovem mnenju ravnati drugače? Kako bi ravnali sami na njunem mestu? Katera družina je bila mladim bližje ob gledanju filma? Bi se raje priključili Benoîtevi ali Charlesovi? Zakaj?

Kaj pa mladim pomeni »biti kul«? Kakšne značilnosti imajo osebe, ki so »kul« njim? Kaj vse vpliva na to, da je nekdo v razredu in šoli priljubljen? So to le osebne značilnosti, morda tudi videz in materialne dobrine, število prijateljev, interesi, uspeh v šoli in pri drugih dejavnostih?

novi mulci v razredu

Benoîtu v novem razredu in šoli na začetku ni nič kaj lahko. Sramežljiv je in negotov pri navezovanju prvih stikov. Skoraj vsi na šoli so že del neke zaključene družbe in za novega sošolca se noben prav ne zmeni. Razen Constantina, ki ga povabi v pevski zbor, ga vsi ostali večino časa ignorirajo ali se iz njega celo norčujejo. Med njimi najbolj Charles, ki z glasnim norčevanjem pridobiva pozornost drugih sošolcev in učiteljev.

Na kakšen način skuša Benoît navezati prve stike v novem razredu in šoli? Zakaj mu na začetku navezovanje stikov ne gre najbolje od rok? Kako pa je z njegovim mlajšim bratom? Je tudi njemu težko biti novi mulc v razredu? Zakaj da in zakaj ne?

Mama Benoîtu svetuje, naj za lažje navezovanje stikov v šoli sošolkam in sošolcem ponudi čokolado. Kako se sprva Benoît odzove na njen predlog? Zakaj ga na koncu vendarle upošteva? Kaj pa bi Benoîtu v prvih dneh svetovali mladi? So se tudi sami kdaj počutili podobno kot Benoît? Kako so takrat ravnali? Se jim zdi težko sklepati nova poznanstva in prijateljstva? Česa bi si od vrstnikov in učiteljev želeli sami, ko bi prišli v nov razred ali katerokoli drugo novo okolje? Se mladi spomnijo še kakšne situacije, v kateri se pogosto počutimo negotovi in sramežljivi?

Ni pa Benoît edini novi mulc v razredu. Novi sta tudi Johanna in Aglaé. Kako se počutita v svojih prvih dneh v razredu? Se znajdetata drugače kot Benoît? Kako? Kako se do vseh treh vedejo sošolke in sošolci? Imajo do njih enak odnos? Sprejmejo koga raje in prej? V katerih prizorih filma so mladi to opazili in kaj menijo, zakaj je tako?

Z mladimi spregovorimo tudi o odnosu do drugačnosti. Spomnimo se dveh prizorov, v katerih Constantin nagovori Aglaé – ob njenem prihodu v razred, ko ji med odmorom ponudi pomoč, in v šolski oblačilnici, kjer se čudi veliki podpori, ki jo Aglaé uživa v razredu ob predsedniških volitvah. Zakaj Constantin sklepa, da bodo imeli do Aglaé ostali vrstniki nesramen in zasmehljiv odnos? Zakaj meni, da ji sošolci podporo izkazujejo zgolj zaradi njene telesne drugačnosti in ne zato, ker je najboljša kandidatka? Kakšen odnos do nje s tem izkaže? Kako se na njegovo pomoč in pripombe odzove Aglaé? Se sama počuti šibkejša od ostalih? Potrebuje pomoč drugega? Zakaj da in zakaj ne? Kako pa so Constantinov odnos do Aglaé doživeli mladi? Kako bi sami ravnali v podobni situaciji? Na kaj moramo biti pozorni, ko nekemu ponudimo pomoč?

Mlade povprašajmo tudi, ali bi se po njihovem mnenju morali v razredu družiti vsi skupaj. Bi morali pri kosilu sedeti vsi skupaj ali na zabave vedno povabiti vse? Zakaj da in zakaj ne? Kdaj je sprejemljivo, da nekoga na zabavo ne povabimo? Na kaj moramo paziti vsi skupaj kot razred, četudi nismo vsi prijatelji?

prijateljstvo in občutek sprejetosti

Benoît se ob prihodu na novo šolo trudi stkati nova prijateljstva. Spomnimo se prvih prizorov na šoli – s kom se želi družiti? V čigavo družbo želi biti najprej sprejet? Kako se odzove na

povabilo Constantina k pevskeму zboru? Zakaj ga ne povabi k sebi domov skupaj s Charlesom in preostalimi fanti? Kakšen pa je sprva njegov odnos do Joshue?

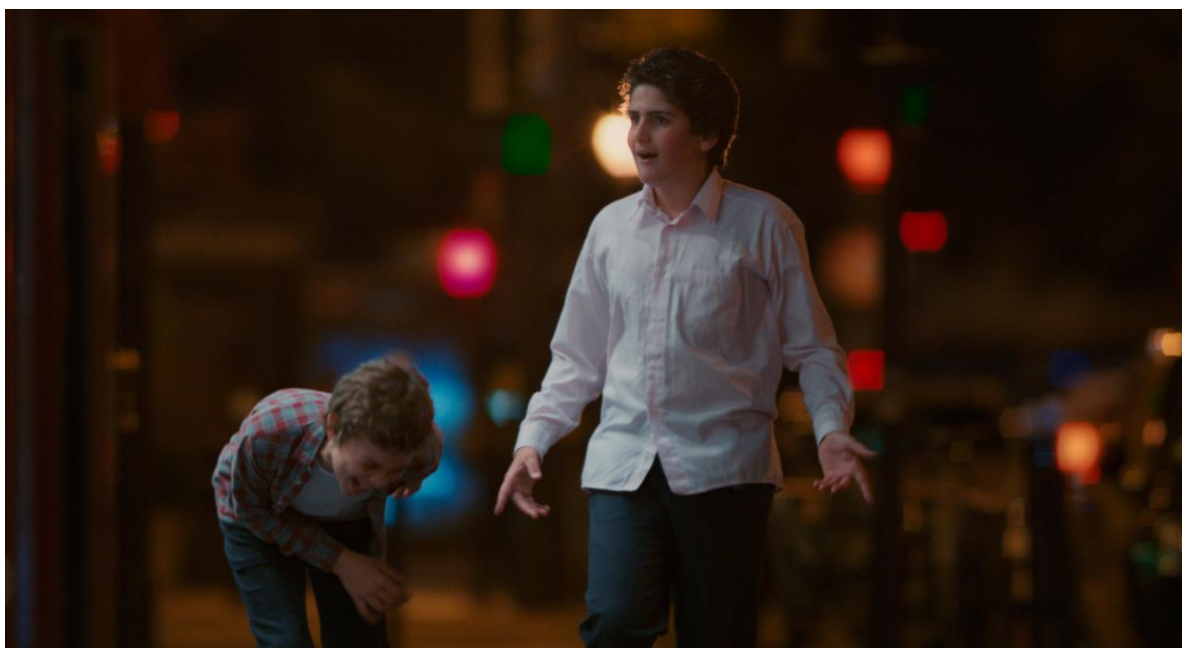
Benoîteva prva prijateljica je Johanna, ki skupaj z njim deli usodo novega mulca. Njuno zabavno in sproščeno druženje obema olajša prve dni na novi šoli. Kaj vse počneta skupaj? Kaj ju druži in povezuje? Zakaj se njuno druženje nato konča? Kako so mladi doživeli Johannino odločitev, da se priključi Charlesu in njegovi družčini? Bi na njenem mestu sami ravnali drugače? Kako in zakaj?

Med Benoîtem, Joshuo, Constantinom in Aglaé se prve prijateljske iskre vnamejo na zabavi pri Benoîtu doma. Mlade povprašajmo, kaj jih med seboj poveže. Kako se počutijo v družbi drug drugega? Pri tem pomislimo tudi na druge prizore, v katerih družčina skupaj preživlja svoj čas. So vedno prijatelji in zavezniki?

Z mladimi se dotaknimo tudi dogajanja na zabavi pri Astrid doma, kamor se vsak zase odpravita Benoît in Joshua. Zakaj se Benoît zlaže Joshui, da na zabavo ne gre? Kdaj in zakaj se vendarle odloči, da se zavzame za svojega prijatelja? Kako se konča zabava pri Astrid? Kako dogajanje vpliva na njuno prijateljstvo?

Joshua si na steno sobe lepi različne sezname ljudi, ki jih ne mara in o njih misli slabo. Po zabavi pri Benoîtu prvič doda še seznam ljudi, ki jih ima rad. Ob koncu filma pa vse sezname sname. Kaj menijo mladi – zakaj? Zakaj jih ne potrebuje več?

Skupaj razmislimo, kaj nam pomeni prijateljstvo. Kdo je dober prijatelj? Kaj pričakujemo od svojih prijateljev? Je mladim pomembno, da so ob svojih prijateljih in bližnjih lahko tudi čudni in posebni, trapasti in smešni?

smeh, traparije in norčevanje

Benoîta, Joshuo, Constantina in Aglaé povežejo smeh, skupne traparije in norčevanje iz sošolcev, med katerimi niso priljubljeni. Smeh povezuje tudi Benoîta in Johanno v prvih dneh njunega druženja. S smehom, ki v številnih prizorih že prestopi mejo med smešnim in smešenjem ter zasmehovanjem drugih, svojo priljubljenost v razredu pridobiva tudi Charles. Z mladimi spregovorimo o različnih vlogah in pomenih smeha. Spomnimo se na nekaj prizorov: smeha Johanne in Benoîta, ko si v nos nasujeta poper, smeha na zabavi pri Benoîtu, kjer cela družčina počne vse mogoče trapaste vragolije, ponesrečene šale Joshue s torto na zabavi pri Astrid doma, Charlesovo norčevanje iz Benoîta pri njem doma in v računalniški učilnici. Razmislimo, kdo se smeje v teh prizorih. Se smejejo vsi udeleženi? Morda komu ni do smeha in zakaj? Koga vse smeh v teh prizorih povezuje? Morda koga izločuje in zaničuje? Je kdo prizadet? Kdaj, kako in s kom se lahko smejemo in norčujemo sami iz sebe, iz drugih in nastale situacije? Na kaj moramo pri tem paziti? Skupaj razmislite, zakaj je bila šala s torto smešna vsem na zabavi pri Benoîtu, ne pa tudi na zabavi pri Astrid? Kaj je drugače v eni in drugi situaciji? Skušajte se spomniti čim več šal, zbadljivk iz različnih prizorov v filmu in razmislite, kje je meja med še smešnimi traparijami in nedolžnimi šalami ter zmerljivkami in žaljenjem. Je ta vedno enako določena? Zakaj da in zakaj ne?

Spomnimo se tudi nasveta Benoîtevega strica, da se nadlegovanja sošolca ubraniš tako, da pozornost usmeriš nanj in mu vrneš milo za drago. Kaj menijo mladi o nasvetu? Sta smeh in norčevanje lahko tudi naša obramba? Bi sami upoštevali ta nasvet ali bi ravnali kako drugače?

prve simpatije in ljubezni

Benoîtu je Johanna všeč od vsega začetka in vanjo se tudi zaljubi. Prav zato je razočaranje, ko jo Charles povabi v svojo družbo, še toliko večje. Na različne načine skuša izvedeti, kaj do njega čuti ona, in jo z različnimi načrti osvojiti, a je en poskus bolj neroden od drugega. Dokler nekega dne končno ne zbere poguma in ji prizna, da mu je všeč.

Kako se skozi film spreminja odnos Benoîta do Johanne? Kako se do nje vede na začetku, v kinu in ob skrivnostnem telefonskem pogovoru? Kaj mladi menijo o stričevem nasvetu, naj Benoît dekle osvoji tako, da pri njej prek drugega dekleta povzroči ljubosumnost? Kako pa se do Benoîta vede Johanna? Je tudi on všeč njej? Mu zameri njegovo obnašanje na zmenku v kinu, ko s seboj pripelje prijateljevo sestro? Kdaj Benoît končno zbere pogum in ji prizna, da mu je všeč? Zakaj ravno takrat in kaj stori Johanna?

Všeč sta si tudi Aglaé in Constantin. Je Aglaé drugačna pri izražanju svoje naklonjenosti do Constantina kot Benoît do Johanne? Kako in zakaj?

Skupaj ali vsak zase razmislimo, kako se vedemo sami, ko nam je nekdo všeč. Nam je težko biti to, kar smo? Zakaj včasih počnemo nenavadne in morda prav trapaste reči, da bi ugajali simpatiji?

